

UREDBA (EU) br. 1144/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 22. listopada 2014.****o mjerama informiranja i promocije u vezi s poljoprivrednim proizvodima koje se provode na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 3/2008**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 42. i članak 43. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) U skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 3/2008 ⁽⁴⁾, Unija može provesti mjere informiranja i promocije na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama za poljoprivredne proizvode i metode njihove proizvodnje te za određene prehrambene proizvode dobivene od poljoprivrednih proizvoda.
- (2) Uzimajući u obzir stečeno iskustvo i vjerojatna kretanja u poljoprivrednom sektoru i na tržištima unutar i izvan Unije, trebalo bi preispitati sustav uspostavljen Uredbom (EZ) br. 3/2008 i učiniti ga usklađenijim i učinkovitijim. Stoga bi Uredbu (EZ) br. 3/2008 trebalo staviti izvan snage i zamijeniti je novom uredbom.
- (3) Cilj takvih mjera informiranja i promocije jest ojačati konkurentnost poljoprivrednog sektora Unije i tako povećati jednakost pri tržišnom natjecanju na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama. Preciznije, cilj mjera informiranja i promocije trebao bi biti podizanje razine svijesti potrošača o prednostima poljoprivrednih proizvoda Unije i metodama proizvodnje u Uniji te podizanje razine svijesti i prepoznavanja sustava kvalitete Unije. Osim toga, njima bi se trebale povećati konkurentnost i potrošnja poljoprivrednih proizvoda Unije, njihova prepoznatljivost u Uniji i izvan nje te tržišni udio tih proizvoda, s posebnim naglaskom na ona tržišta u trećim zemljama s najvećim potencijalom rasta. U slučaju ozbiljnih poremećaja na tržištu, gubitka povjerenja potrošača ili drugih specifičnih problema te bi mjere trebale pomoći pri ponovnoj uspostavi redovnih tržišnih uvjeta. Takve mjere informiranja i promocije trebale bi korisno dopunjavati i ojačati mjere koje provode države članice. Kako bi se postigli njihovi ciljevi, mjere informiranja i promocije trebale bi se i dalje provoditi u Uniji i izvan nje.
- (4) Cilj mjera trebao bi također biti povećanje autentičnosti proizvoda Unije kako bi se povećala svijest potrošača o kvaliteti izvornih proizvoda u usporedbi s imitacijama i krivotvorinama; time bi se u Uniji i trećim zemljama značajno pridonijelo poznavanju simbola, oznaka i kratica koje ukazuju na sudjelovanje u europskim sustavima kvalitete uspostavljenima Uredbom (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾.
- (5) Jedna od prednosti Unije u proizvodnji hrane leži u raznolikosti njezinih proizvoda i njihovim posebnim obilježjima koja su povezana s različitim geografskim područjima i različitim tradicionalnim metodama te koja omogućuju jedinstvene okuse pružajući raznovrsnost i autentičnost koju potrošači sve više traže i u Uniji i izvan nje.

⁽¹⁾ Mišljenje od 30. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Mišljenje od 2. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 15. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu), odluka Vijeća od 13. listopada 2014.

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 3/2008 od 17. prosinca 2007. o informiranju i promotivnim mjerama za poljoprivredne proizvode na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama (SL L 3, 5.1.2008., str. 1.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 343, 14.12.2012., str. 1.).

- (6) Osim informacija o bitnim značajkama poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda Unije, prihvatljive mjere mogu uključivati i komuniciranje porukama prilagođenima potrošačima s naglaskom, među ostalim, na prehranu, okus, tradiciju, raznolikost i kulturu.
- (7) Mjere informiranja i promocije ne bi trebale biti usmjerene na robne marke ili podrijetlo. Međutim, za poboljšanje kvalitete i učinkovitosti predstavljanja, degustacija te informativnog i promotivnog materijala trebalo bi biti moguće spominjanje robnih marki i podrijetla proizvoda, pod uvjetom da se poštuje načelo nediskriminacije i da mjere nisu usmjerene na poticanje potrošnje bilo kojeg proizvoda samo na temelju njegova podrijetla. Nadalje, takve mjere trebale bi biti u skladu s općim načelima prava Unije i one ne bi trebale dovesti do ograničavanja slobodnog kretanja poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda u suprotnosti s člankom 34. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Trebalo bi utvrditi posebna pravila o vidljivosti robnih marki i podrijetla u odnosu na glavnu poruku Unije u kampanji.
- (8) Unija uglavnom izvozi gotove poljoprivredne proizvode, uključujući poljoprivredne proizvode koji nisu navedeni u Prilogu I. UFEU-u. Stoga bi trebalo u mjere informiranja i promocije uključiti neke proizvode koji nisu obuhvaćeni područjem primjene Priloga I. UFEU-u. To bi bilo u skladu s drugim sustavima zajedničke poljoprivredne politike (ZPP), kao što su europski sustavi kvalitete, koji su već otvoreni takvim proizvodima.
- (9) Mjere informiranja i promocije u Uniji u vezi s vinom u okviru ZPP-a dio su ključnih mjera programa potpore koji su na raspolaganju sektoru vina. Samo vina s oznakom izvornosti ili zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla te vina na kojima je navedena sorta grožđa trebala bi biti predmet mjera informiranja i promocije. U slučaju jednostavnih programa, predmetni program trebao bi obuhvaćati i drugi poljoprivredni ili prehrambeni proizvod. Slično tome, Uredbom (EU) br. 508/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ predviđa se promocija proizvoda ribarstva i akvakulture. Stoga bi prihvatljivost proizvoda ribarstva i akvakulture navedenih u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 1379/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ za mjere informiranja i promocije u okviru tog sustava trebalo ograničiti isključivo na proizvode ribarstva i akvakulture koji su povezani s drugim poljoprivrednim ili prehrambenim proizvodom.
- (10) Proizvodi obuhvaćeni sustavima kvalitete Unije i sustavima kvalitete koje priznaju države članice trebali bi biti prihvatljivi za mjere informiranja i promocije jer takvi sustavi potrošačima pružaju jamstva kvalitete i značajki proizvoda ili primijenjenog proizvodnog procesa, ostvaruju dodanu vrijednost za dotične proizvode i pospješuju njihove mogućnosti na tržištu. Slično tome, metoda ekološke proizvodnje te logotip za kvalitetu poljoprivrednih proizvoda koji su specifični za najudaljenije regije trebali bi biti prihvatljivi za mjere informiranja i promocije.
- (11) U razdoblju 2001. –2011. samo 30 % proračunskih sredstava namijenjenih mjerama informiranja i promocije upotrijebljeno je na mjere usmjerene na tržišta trećih zemalja, premda ta tržišta pružaju veliku mogućnost za rast. Stoga su potrebni aranžmani za poticanje provedbe većeg broja mjera informiranja i promocije za poljoprivredne proizvode Unije u trećim zemljama, posebno osiguranjem većih financijskih potpora.
- (12) Kako bi se zajamčila učinkovitost mjera informiranja i promocije koje se provode, navedene mjere trebalo bi oblikovati u okviru programa informiranja i promocije. Takve su programe do sada predlagale trgovinske i/ili međutrgovinske organizacije. Kako bi se povećao broj predloženih mjera i poboljšala njihova kvaliteta, trebalo bi proširiti opseg korisnika da se uključe organizacije proizvođača i njihova udruženja, skupine i tijela poljoprivredno-prehrambenog sektora čiji su cilj i djelatnost informiranje i promocija poljoprivrednih proizvoda.
- (13) Mjerama informiranja i promocije koje sufinancira Unija trebala bi se prikazati posebna dimenzija Unije. U tu svrhu i kako bi se izbjeglo rasipanje sredstava te povećala prepoznatljivost Europe putem tih mjera informiranja i promocije za poljoprivredne proizvode i određene prehrambene proizvode, potrebno je utvrditi program rada kojim se definiraju strateški prioriteti za te mjere u pogledu ciljnih populacija, proizvoda, programa ili tržišta te značajke informativnih i promotivnih poruka koje će se prenositi. Program bi trebalo oblikovati na osnovi općih i posebnih ciljeva utvrđenih na temelju ove Uredbe te bi trebao uzeti u obzir mogućnosti koje pružaju tržišta i

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 508/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EZ) br. 2328/2003, (EZ) br. 861/2006, (EZ) br. 1198/2006, (EZ) br. 791/2007 i Uredbe (EU) br. 1255/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 149, 20.5.2014., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1379/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkom uređenju tržišta proizvodima ribarstva i akvakulture, izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 1184/2006 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 104/2000 (SL L 354, 28.12.2013., str. 1.).

potrebu da se dopune i ojačaju djelovanja koje provode države članice i subjekti na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama kako bi se osigurala usklađenost politike promocije i informiranja. U tu svrhu Komisija bi se pri oblikovanju tog programa trebala savjetovati s državama članicama i relevantnim dionicima.

- (14) Programom rada trebali bi se, među ostalim, osigurati posebni aranžmani za reagiranje u slučaju ozbiljnog poremećaja na tržištu, gubitka povjerenja potrošača ili drugih specifičnih problema. Osim toga, Komisija bi trebala posebno voditi računa o prevladavajućem položaju malih i srednjih poduzeća u poljoprivredno-prehrambenom sektoru, sektoru koji ima koristi od izvanrednih mjera iz članaka 219., 220. i 221. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i, u pogledu mjera koje su usmjerene prema trećim zemljama, od sporazuma o slobodnoj trgovini koji su obuhvaćeni područjem primjene zajedničke trgovinske politike Unije. Pri oblikovanju tog programa Komisija bi trebala uzeti u obzir i nedostatke brdskih područja, otoka i najudaljenijih regija Unije.
- (15) Kako bi se zajamčila učinkovita provedba mjera informiranja i promocije, one bi trebale biti povjerene provedbenim tijelima odabranima kroz natjecateljski postupak. No u opravdanim slučajevima organizacije predlagateljice trebale bi imati mogućnost izravne provedbe određenih dijelova svojeg programa.
- (16) Komisija bi trebala moći provoditi mjere informiranja i promocije na vlastitu inicijativu, uključujući misije na visokoj razini, posebno kako bi pridonijela otvaranju novih tržišta. Komisija bi također trebala moći provoditi vlastite kampanje kako bi brzo i učinkovito reagirala u slučaju ozbiljnog poremećaja tržišta ili gubitka povjerenja potrošača. Prema potrebi Komisija bi trebala preispitati vlastite inicijative kojima se planira provedba takvih kampanja. Ako Komisija poduzima djelovanje pod tim okolnostima, ne bi se trebala smanjiti odobrena sredstva dodijeljena za tekuće programe informiranja i promocije, kako za jednostavne programe tako i za programe u kojima sudjeluje više korisnika.
- (17) Osim mjera informiranja i promocije, Komisija treba razviti i koordinirati usluge tehničke podrške na razini Unije radi pomoći subjektima da sudjeluju u sufinanciranim programima, provode učinkovite kampanje ili razvijaju svoje izvozne aktivnosti. Te bi usluge posebno trebale uključivati davanje smjernica za pomoć potencijalnim korisnicima u usklađivanju s pravilima i postupcima povezanim s tom politikom.
- (18) Napori za promicanje proizvoda Unije na tržištima trećih zemalja ponekad su ugroženi konkurencijom od strane imitacija i krivotvorenih proizvoda. Usluge tehničke podrške koje razvija Komisija uključivale bi savjetovanje za sektor u pogledu zaštite proizvoda Unije od imitacija i krivotvorenja.
- (19) Pojednostavljenje regulatornog okruženja ZPP-a važan je prioritet za Uniju. Takav pristup trebalo bi primijeniti i na ovu Uredbu. Posebno bi trebalo preispitati načela administrativnog upravljanja programima informiranja i promocije kako bi ih se pojednostavilo i omogućilo Komisiji da utvrdi pravila i postupke za podnošenje, evaluaciju i odabir prijedloga programa. Međutim, Komisija bi trebala osigurati da države članice pravodobno dobiju informacije o svim predloženim i odabranim programima. Te informacije trebale bi posebno uključivati broj zaprimljenih prijedloga, države članice i sektore na koje se oni odnose te ishod evaluacije tih prijedloga.
- (20) Suradnja među gospodarskim subjektima u različitim državama članicama znatno pridonosi povećanju dodane vrijednosti Unije i naglašavanju raznovrsnosti poljoprivrednih proizvoda Unije. Unatoč prioritetu koji je dan programima koje su zajednički izradile organizacije predlagateljice iz različitih država članica, ti su programi u razdoblju 2001. –2011. predstavljali samo 16 % proračunskih sredstava namijenjenih mjerama informiranja i promocije. Stoga bi trebalo uvesti nove aranžmane, posebno u vezi s upravljanjem programima u kojima sudjeluje više korisnika kako bi se prevladale postojeće prepreke za njihovu provedbu.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i o stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

- (21) Trebala bi se utvrditi pravila financiranja. Općenito, Unija bi trebala snositi samo dio troškova programa kako bi se osiguralo da zainteresirane organizacije predlagateljice preuzmu svoj dio odgovornosti. Međutim, neki administrativni troškovi i troškovi osoblja, koji nisu povezani s provedbom ZPP-a, sastavni su dio mjera informiranja i promocije te bi trebali biti prihvatljivi za financiranje od strane Unije.
- (22) Svaku mjeru trebalo bi pratiti i evaluirati kako bi se poboljšala njezina kvaliteta i pokazala njezina učinkovitost. U tom kontekstu trebalo bi napraviti popis pokazatelja te ocijeniti utjecaj politike promocije u odnosu na njezine strateške ciljeve. Komisija bi trebala utvrditi okvir za praćenje i evaluaciju te politike koji je u skladu sa zajedničkim okvirom za nadzor i evaluaciju ZPP-a.
- (23) Radi dopune ili izmjene određenih elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a. To dodjeljivanje ovlasti trebalo bi uključivati dopunjavanje popisa u Prilogu I. ovoj Uredbi, kriterije za utvrđivanje prihvatljivosti organizacija predlagateljica, uvjete za natjecateljski postupak za odabir provedbenih tijela, posebne uvjete za prihvatljivost u pogledu jednostavnih programa, troškove za mjere informiranja i promocije te administrativne troškove i troškove osoblja te odredbe za olakšavanje prijelaza s Uredbe (EZ) br. 3/2008 na ovu Uredbu. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na odgovarajući način.
- (24) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu detaljnih pravila o vidljivosti robnih marki tijekom predstavljanja ili degustacija proizvoda te o informativnom i promotivnom materijalu i o vidljivosti podrijetla proizvoda u informativnom i promotivnom materijalu; godišnjih programa rada; odabira jednostavnih programa; detaljnih pravila pod kojima organizacija predlagateljica može biti ovlaštena da sama provodi neke dijelove jednostavnog programa; aranžmana za provedbu, praćenje i kontrolu jednostavnih programa; pravila o sklapanju ugovora o provedbi jednostavnih programa odabranih u skladu s ovom Uredbom; i općeg okvira za procjenu učinka za programe i sustave pokazatelja. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (25) S obzirom na to da, uzimajući u obzir postojeću vezu između politike promocije i drugih instrumenata ZPP-a i uzimajući u obzir višegodišnje jamstvo financiranja od strane Unije i njezinu usredotočenost na jasno utvrđene prioritete, ciljeve ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se oni mogu učinkovitije ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju uvjeti pod kojima se mjere informiranja i promocije u vezi s poljoprivrednim proizvodima i određenim prehrambenima proizvodima dobivenima od poljoprivrednih proizvoda, koje se provode na unutarnjem tržištu ili u trećim zemljama („mjere informiranja i promocije”), mogu u cijelosti ili djelomično financirati iz proračuna Unije.

Članak 2.

Opći i posebni ciljevi mjera informiranja i promocije

1. Opći cilj mjera informiranja i promocije jest jačanje konkurentnosti poljoprivrednog sektora Unije.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

2. Posebni ciljevi mjera informiranja i promocije jesu:
 - (a) povećanje razine svijesti o vrijednostima poljoprivrednih proizvoda Unije i visokim standardima koji se primjenjuju na metode proizvodnje u Uniji;
 - (b) povećanje konkurentnosti i potrošnje poljoprivrednih proizvoda Unije i određenih prehrambenih proizvoda te povećanje njihove prepoznatljivosti u Uniji i izvan nje;
 - (c) podizanje razine svijesti o sustavima kvalitete Unije i njihova prepoznavanja;
 - (d) povećanje tržišnog udjela poljoprivrednih proizvoda i određenih prehrambenih proizvoda Unije, s posebnim naglaskom na ona tržišta u trećim zemljama s najvećim potencijalom za rast;
 - (e) ponovno uspostavljanje redovnih tržišnih uvjeta u slučaju ozbiljnog poremećaja na tržištu, gubitka povjerenja potrošača ili drugih specifičnih problema.

Članak 3.

Opis mjera informiranja i promocije

Mjere informiranja i promocije usmjerene su na:

- (a) naglašavanje posebnih značajki metoda poljoprivredne proizvodnje u Uniji, posebno u pogledu sigurnosti hrane, sljedivosti, autentičnosti, označivanja, hranjivih i zdravstvenih aspekata, dobrobiti životinja, zaštite okoliša i održivosti te značajki poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda, posebno u pogledu njihove kvalitete, okusa, raznolikosti ili tradicija;
- (b) podizanje razine svijesti o autentičnosti europskih zaštićenih oznaka izvornosti, zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčenih tradicionalnih posebnosti.

Te mjere sastoje se posebno od rada na odnosima s javnošću i informativnih kampanja te mogu biti i u obliku sudjelovanja u događanjima, sajmovima i izložbama od nacionalnog, europskog i međunarodnog značaja.

Članak 4.

Značajke mjera

1. Mjere informiranja i promocije nisu usmjerene na robne marke. No robne marke mogu biti vidljive prilikom predstavljanja ili degustacija proizvoda te u informativnom i promotivnom materijalu pod uvjetom da se poštuje načelo nediskriminacije te da ostane neizmijenjena opća priroda mjera, odnosno da mjere nisu usmjerene na robne marke. Primjenjuje se načelo nediskriminacije, osiguravajući jednako postupanje i pristup svih robnih marki organizacija predlagateljica te jednako postupanje prema državama članicama. Svaka robna marka jednako je vidljiva i za njezinu grafičku prezentaciju upotrebljava se manji format od glavne poruke Unije u kampanji. Prikazuje se nekoliko robnih marki osim u opravdanim okolnostima koje se odnose na poseban položaj određene države članice.
2. Mjere informiranja i promocije nisu usmjerene na podrijetlo. Cilj takvih mjera nije poticanje na potrošnju nekog proizvoda samo na temelju njegova podrijetla. Međutim, podrijetlo proizvoda može biti vidljivo u informativnom i promotivnom materijalu podložno sljedećim pravilima:
 - (a) na unutarnjem tržištu spominjanje podrijetla mora uvijek biti sporedno u odnosu na glavnu poruku Unije u kampanji.
 - (b) u trećim zemljama spominjanje podrijetla može biti na istoj razini kao i glavna poruka Unije u kampanji.
 - (c) za proizvode koji su priznati na temelju sustava kvalitete iz članka 5. stavka 4. točke (a), podrijetlo registrirano u nazivu može se spomenuti bez ograničenja.
3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila o:

- (a) vidljivosti robnih marki tijekom predstavljanja ili degustacija te u informativnom i promotivnom materijalu kako je navedeno u stavku 1. te o ujednačenim uvjetima pod kojima se pojedina robna marka može prikazati; i
- (b) vidljivosti podrijetla proizvoda u informativnom i promotivnom materijalu kako je navedeno u stavku 2.

Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 23. stavka 2.

Članak 5.

Prihvatljivi proizvodi i sustavi

1. Mjerama informiranja i promocije mogu se obuhvatiti sljedeći proizvodi:
 - (a) proizvodi navedeni u Prilogu I. UFEU-u, osim duhana;
 - (b) proizvodi navedeni u Prilogu I. ovoj Uredbi;
 - (c) jaka alkoholna pića sa zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla na temelju Uredbe (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
2. Kako bi uzela u obzir razvoj događaja na tržištu, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 22., dopunjujući popis u Prilogu I. ovoj Uredbi tako da na taj popis dodaje prehrambene proizvode.
3. Neovisno o stavku 1.:
 - (a) mjere informiranja i promocije mogu obuhvatiti samo vina s oznakom izvornosti ili zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla te vina na kojima je navedena sorta grožđa; u slučaju jednostavnih programa iz članka 6. stavka 3. predmetni program mora također uključivati druge proizvode iz stavka 1. točaka (a) i (b);
 - (b) u pogledu jakih alkoholnih pića iz stavka 1. točke (c), vina kako su navedena u točki (a) ovog stavka i piva, mjere usmjerene na unutarnje tržište ograničavaju se na informiranje potrošača o programima iz stavka 4. i odgovornoj konzumaciji tih pića;
 - (c) proizvodi ribarstva i akvakulture iz Priloga I. Uredbi (EU) br. 1379/2013 mogu biti predmetom mjera informiranja i promocije samo ako su i drugi proizvodi navedeni u stavku 1. uključeni u predmetni program.
4. Mjerama informiranja i promocije mogu se obuhvatiti sljedeći sustavi:
 - (a) sustavi kvalitete uspostavljeni Uredbom (EU) br. 1151/2012, Uredbom (EZ) br. 110/2008 i člankom 93. Uredbe (EU) br. 1308/2013;
 - (b) metoda ekološke proizvodnje, kako je definirana Uredbom Vijeća (EZ) br. 834/2007 ⁽²⁾;
 - (c) logotip kvalitetnih poljoprivrednih proizvoda specifičnih za najudaljenije regije iz članka 21. Uredbe (EU) br. 228/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označavanju i zaštiti zemljopisnih oznaka jakih alkoholnih pića i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1576/89 (SL L 39, 13.2.2008., str. 16.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 834/2007 od 28. lipnja 2007. o ekološkoj proizvodnji i označavanju ekoloških proizvoda i stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 2092/91 (SL L 189, 20.7.2007., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 228/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. ožujka 2013. o utvrđivanju posebnih mjera za poljoprivredu u najudaljenijim regijama Unije i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 247/2006 (SL L 78, 20.3.2013., str. 23.).

- (d) programi kvalitete kako su navedeni u članku 16. stavku 1. točkama (b) i (c) Uredbe (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

POGLAVLJE II.

PROVEDBA MJERA INFORMIRANJA I PROMOCIJE

ODJELJAK 1.

Zajedničke odredbe

Članak 6.

Vrste djelovanja

1. Mjere informiranja i promocije imaju oblik:
 - (a) programa informiranja i promocije („programi“) i
 - (b) mjera na inicijativu Komisije iz članka 9.
2. Programi se sastoje od niza koherentnih operacija i provode se tijekom razdoblja od najmanje godinu dana, ali ne dulje od tri godine.
3. Jednostavne programe, detaljnije opisane u odjeljku 2. ovog poglavlja, može predložiti jedna organizacija predlagateljica ili više njih, navedenih u članku 7. stavku 1. točki (a), (c) ili (d), koje su sve iz iste države članice.
4. Programe u kojima sudjeluje više korisnika, detaljnije opisane u odjeljku 3. ovog poglavlja, može predložiti:
 - (a) najmanje dvije organizacije predlagateljice, navedene u članku 7. stavku 1. točki (a), (c) ili (d), koje su sve iz najmanje dvije države članice; ili
 - (b) jedna organizacija Unije ili više njih, navedenih u članku 7. stavku 1. točki (b).

Članak 7.

Organizacije predlagateljice

1. Program mogu predložiti:
 - (a) trgovinske ili međutrgovinske organizacije osnovane u državi članici, koje su reprezentativne za dotični sektor ili dotične sektore u toj državi članici, a posebno sektorske organizacije iz članka 157. Uredbe (EU) br. 1308/2013 te skupine iz članka 3. točke 2. Uredbe (EU) br. 1151/2012 pod uvjetom da su reprezentativne za naziv koji je zaštićen u okviru potonje uredbe i koji je obuhvaćen tim programom;
 - (b) trgovinske ili međutrgovinske organizacije Unije koje su na razini Unije reprezentativne za dotični sektor ili dotične sektore;
 - (c) organizacije proizvođača ili udruženja organizacija proizvođača iz članaka 152. i 156. Uredbe (EU) br. 1308/2013 koje je priznala određena država članica;
 - (d) tijela poljoprivredno-prehrambenog sektora čiji su cilj i aktivnost usmjereni ka pružanju informacija o poljoprivrednim proizvodima i njihovoj promociji i kojima je dotična država članica povjerila jasno definiranu zadaću pružanja javnih usluga u tom području. Ta tijela moraju biti zakonito osnovana u državi članici o kojoj je riječ barem dvije godine prije datuma poziva za podnošenje prijedloga iz članka 8. stavka 2.
2. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 22. kojima se utvrđuju posebni uvjeti pod kojima svaka od organizacija predlagateljica, skupina i tijela iz stavka 1. može predložiti program. Ti uvjeti posebno jamče reprezentativnost tih organizacija, skupina i tijela i znatne razmjere programa.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 (SL L 347, 20.12.2013., str. 487.).

Članak 8.

Godišnji program rada

1. Komisija donosi provedbene akte kojima za svaku godinu utvrđuje godišnji program rada u kojem su navedeni operativni ciljevi kojima se teži, operativni prioriteti, očekivani rezultati, metode provedbe i ukupan iznos plana financiranja. Taj godišnji program rada, a posebno njegovi operativni prioriteti, usklađeni su s općim i posebnim ciljevima iz članka 2. Programom se posebno osiguravaju posebni privremeni aranžmani za reagiranje na ozbiljne poremećaje na tržištu, gubitak povjerenja potrošača ili druge specifične probleme navedene u članku 2. stavku 2. točki (e). On sadržava i glavne kriterije evaluacije, opis mjera koje treba financirati, navod iznosa dodijeljenih za svaku vrstu mjere, okvirni raspored provedbe, a za bespovratna sredstva i najveću stopu financijskog doprinosa Unije. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 23. stavka 2.

2. Program rada iz stavka 1. provodi se, za jednostavne programe i programe u kojima sudjeluje više korisnika, putem objave od strane Komisije pozivâ za podnošenje prijedloga u skladu s glavom VI. dijela I. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Članak 9.

Mjere na inicijativu Komisije

1. U slučaju ozbiljnog poremećaja na tržištu, gubitka povjerenja potrošača ili drugih specifičnih problema navedenih u članku 2. stavku 2. točki (e), Komisija može provesti mjere informiranja i promocije kako su opisane u članku 3., uključujući kampanje. Te mjere posebno mogu biti u obliku misija na visokoj razini, sudjelovanja u trgovinskim sajmovima i izložbama od međunarodnog značaja putem štandova ili djelovanja usmjerenog na promidžbu imidža proizvoda Unije.

2. Komisija razvija usluge tehničke podrške, posebno s ciljem:

(a) poticanja upoznavanja različitih tržišta, uključujući putem poslovnih sastanaka radi istraživanja;

(b) održavanja dinamične poslovne mreže oko politike informiranja i promocije, uključujući savjetovanje subjekata u sektoru u pogledu opasnosti od imitacija i krivotvorenih proizvoda u trećim zemljama; i

(c) boljeg poznavanja pravila Unije u vezi s izradom i provedbom programa.

Članak 10.

Zabrana dvostrukog financiranja

Mjere informiranja i promocije koje se financiraju na temelju ove Uredbe ne primaju nikakvo drugo financiranje iz proračuna Unije.

ODJELJAK 2.

Provedba jednostavnih programa i upravljanje tim programima

Članak 11.

Odabir jednostavnih programa

1. Komisija evaluira i odabire prijedloge jednostavnih programa zaprimljene na temelju poziva za podnošenje prijedloga iz članka 8. stavka 2.. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 22. kojima se utvrđuju posebni uvjeti prihvatljivosti u pogledu jednostavnih programa.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima utvrđuje odabrane jednostavne programe, moguće izmjene tih programa koje je potrebno napraviti i odgovarajuća proračunska sredstva. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 23. stavka 2.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

Članak 12.

Informacije o odabiru jednostavnih programa

Komisija pruža odboru iz članka 23., a time i državama članicama, pravodobne informacije o svim predloženim ili odabranim programima.

Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU, Euratom) br. 966/2012, Komisija posebno pruža:

- (a) informacije o broju zaprimljenih prijedloga, državama članicama u kojima organizacije predlagateljice imaju poslovni nastan, uključenim sektorima i ciljnom tržištu odnosno ciljnim tržištima;
- (b) informacije o ishodu evaluacije prijedloga i sažeti opis prijedloga.

Članak 13.

Tijela zadužena za provedbu jednostavnih programa

1. Nakon uredne provedbe natjecateljskog postupka organizacija predlagateljica odabire tijela za provedbu odabranih jednostavnih programa, posebno kako bi se osigurala učinkovita provedba mjera.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 22. kojima se utvrđuju uvjeti kojima se uređuje natjecateljski postupak za odabir provedbenih tijela iz prvog podstavka.

2. Odstupajući od stavka 1., organizacija predlagateljica može sama provoditi određene dijelove programa, podložno uvjetima koji se odnose na iskustvo organizacije predlagateljice u provedbi takvih mjera, trošak takvih mjera u odnosu na uobičajene tržišne cijene i udio ukupnog troška za onaj dio programa koji provodi organizacija predlagateljica.

Komisija je ovlaštena donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila pod kojima organizacija predlagateljica može biti ovlaštena sama provoditi određene dijelove programa. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 23. stavka 2.

Članak 14.

Provedba, praćenje i kontrola jednostavnih programa

1. Dotične države članice odgovorne su za pravilnu provedbu jednostavnih programa odabranih u skladu s člankom 11. te za plaćanja u vezi s njima. Države članice osiguravaju da je materijal za informiranje i promociju, proizveden u kontekstu tih programa, u skladu s pravom Unije.

Komisija je ovlaštena donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju aranžmani za provedbu, praćenje i kontrolu te pravila u vezi sa sklapanjem ugovora o provedbi jednostavnih programa odabranih u skladu s ovom Uredbom. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 23. stavka 2.

2. Države članice osiguravaju provedbu jednostavnih programa te prate i kontroliraju jednostavne programe u skladu s Uredbom (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i u skladu s provedbenim aktima koje treba donijeti na temelju stavka 1.

Članak 15.

Financijske odredbe o jednostavnim programima

1. Financijski doprinos Unije jednostavnim programima na unutarnjem tržištu iznosi 70 % prihvatljivih rashoda. Financijski doprinos Unije jednostavnim programima u trećim zemljama iznosi 80 % prihvatljivih rashoda. Preostale rashode snose isključivo organizacije predlagateljice.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) br. 485/2008 (SL L 347, 20.12.2013., str. 549.).

2. Postoci iz stavka 1. povećavaju se do 85 % u slučaju ozbiljnih poremećaja na tržištu, gubitka povjerenja potrošača ili drugih specifičnih problema iz članka 2. stavka 2. točke (e).

3. Odstupajući od stavaka 1. i 2., za organizacije predlagateljice s poslovnim nastanom u državama članicama koje 1. siječnja 2014. ili poslije tog datuma primaju financijsku pomoć u skladu s člancima 136. i 143. UFEU-a postoci iz stavka 1. iznose 75 % odnosno 85 %, a postotak iz stavka 2. 90 %.

Prvi podstavak primjenjuje se isključivo na one programe o kojima Komisija odluči prije datuma od kojeg dotična država članica više ne prima takvu financijsku pomoć.

4. Studije evaluacije učinaka mjera informiranja i promocije u skladu sa zajedničkim okvirom iz članka 25. prihvatljive su za financiranje od strane Unije pod uvjetima sličnima onima kojima se uređuje predmetni jednostavni program.

5. Unija u cijelosti financira naknade za stručnjake povezane s odabirom programâ na temelju članka 4. stavka 2. točke (a) Uredbe (EU) br. 1306/2013.

6. Kako bi se osigurala pravilna provedba jednostavnih programa, organizacije predlagateljice daju jamstva.

7. Mjere informiranja i promocije koje se provode na temelju jednostavnih programa Unija financira u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1306/2013.

8. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 22. o posebnim uvjetima pod kojima su troškovi mjera informiranja i promocije te, prema potrebi, administrativni troškovi i troškovi osoblja prihvatljivi za financiranje od strane Unije.

ODJELJAK 3.

Provedba programa u kojima sudjeluje više korisnika i mjera koje se provode na inicijativu komisije te upravljanje tim programima i mjerama

Članak 16.

Oblici financiranja

1. Financiranje može biti u jednom ili više oblika predviđenih Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012, uključujući:

a) bespovratna sredstva za programe u kojima sudjeluje više korisnika;

b) ugovore za potrebe mjera koje se provode na inicijativu Komisije.

2. Mjere informiranja i promocije koje se provode na temelju programa u kojima sudjeluje više korisnika ili na inicijativu Komisije Unija financira u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EU) br. 1306/2013.

Članak 17.

Evaluacija programa u kojima sudjeluje više korisnika

Prijedlozi programa u kojima sudjeluje više korisnika evaluiraju se i odabiru na temelju kriterija koji su navedeni u pozivima za podnošenje prijedloga iz članka 8. stavka 2.

Članak 18.

Informacije o provedbi programa u kojima sudjeluje više korisnika

Komisija pruža odboru iz članka 23., a time i državama članicama, pravodobne informacije o svim predloženim ili odabranim programima.

Članak 19.

Financijske odredbe o programima u kojima sudjeluje više korisnika

1. Financijski doprinos Unije programima u kojima sudjeluje više korisnika iznosi 80 % prihvatljivih rashoda. Preostale rashode snose isključivo organizacije predlagateljice.

2. Postotak iz stavka 1. povećava se do 85 % u slučaju ozbiljnih poremećaja na tržištu, gubitka povjerenja potrošača ili drugih specifičnih problema iz članka 2. stavka 2. točke (e).

3. Odstupajući od stavaka 1. i 2., za organizacije predlagateljice s poslovnim nastanom u državama članicama koje 1. siječnja 2014. ili poslije tog datuma primaju financijsku pomoć u skladu s člancima 136. i 143. UFEU-a postotak iz stavka 1. iznosi 85 %, a postotak iz stavka 2. iznosi 90 %.

Prvi podstavak primjenjuje se isključivo na one programe o kojima Komisija odluči prije datuma od kojega dotična država članica više ne prima takvu financijsku pomoć.

Članak 20.

Javna nabava za mjere koje se provode na inicijativu Komisije

Svaka javna nabava koju provodi Komisija u svoje ime ili zajednički s državama članicama podliježe pravilima o javnoj nabavi navedenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 966/2012 i Delegiranoj uredbi Komisije (EU) br. 1268/2012 ⁽¹⁾.

Članak 21.

Zaštita financijskih interesa Unije

1. Komisija poduzima primjerene mjere kako bi osigurala zaštitu financijskih interesa Unije tijekom provedbe mjera koje se financiraju u skladu s ovim odjeljkom, primjenom mjera za sprečavanje prijevара, korupcije i svake druge nezakonite aktivnosti, učinkovitim provjerama te, ako se otkriju nepravilnosti, povratom pogrešno isplaćenih iznosa i, ako je potrebno, učinkovitim, proporcionalnim i odvrćajućim administrativnim i financijskim sankcijama.

2. Komisija ili njezini predstavnici i Revizorski sud ovlašteni su za provođenje revizija, na temelju dokumenata i na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, izvoditelja i podizvoditelja koji su primili sredstva Unije.

3. Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) može voditi istrage, uključujući i provjere i inspekcije na terenu u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i Uredbom Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽³⁾ kako bi se utvrdilo je li došlo do prijevара, korupcije ili druge nezakonite aktivnosti koja šteti financijskim interesima Unije u okviru sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava, odluke o dodjeli bespovratnih sredstava ili ugovora povezanog sa sredstvima Unije.

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava i odluke o dodjeli bespovratnih sredstava koji proizlaze iz provedbe programa na temelju ove Uredbe, sadržavaju odredbe kojim se izričito daju ovlasti Komisiji, Revizorskom sudu i OLAF-u da provode takve revizije i istrage u skladu sa svojom nadležnosti.

POGLAVLJE III.

ZAVRŠNE ODREDBE

ODJELJAK 1.

Delegiranje ovlasti i provedbene odredbe

Članak 22.

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 362, 31.12.2012., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevара i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 2., članka 7. stavka 2., članka 11. stavka 1., članka 13. stavka 1., članka 15. stavka 8. i članka 29. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 24. studenog 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 2., članka 7. stavka 2., članka 11. stavka 1., članka 13. stavka 1., članka 15. stavka 8. i članka 29. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju ove Uredbe stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 23.

Odbor

1. Komisiji pomaže Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda uspostavljen člankom 229. Uredbe (EU) br. 1308/2013. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

ODJELJAK 2.

Savjetovanje, ocjenjivanje i izvješćivanje

Članak 24.

Savjetovanje

U kontekstu provedbe ove Uredbe, Komisija se može savjetovati sa skupinom za građanski dijalog o kvaliteti i promociji koja je osnovana na temelju Odluke Komisije 2013/767/EU ⁽¹⁾.

Članak 25.

Zajednički okvir za ocjenjivanje utjecaja mjera

U skladu sa zajedničkim okvirom za nadzor i evaluaciju zajedničke poljoprivredne politike koji je predviđen u članku 110. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Komisija donosi provedbene akte kojima utvrđuje zajednički okvir za ocjenjivanje utjecaja programa informiranja i promocije koji se financiraju na temelju ove Uredbe te sustav pokazatelja. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 23. stavka 2.

Sve zainteresirane strane dostavljaju Komisiji sve podatke i informacije potrebne za ocjenu utjecaja mjera.

Članak 26.

Izvješće

1. Komisija do 31. prosinca 2018. podnosi Europskom parlamentu i Vijeću privremeno izvješće o primjeni ove Uredbe. To izvješće uključuje razinu primjene u različitim državama članicama, zajedno sa svim odgovarajućim prijedlozima.

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2013/767/EU od 16. prosinca 2013. o utvrđivanju okvira za građanski dijalog o pitanjima koja se odnose na zajedničku poljoprivrednu politiku i stavljanju izvan snage Odluke 2004/391/EZ (SL L 338, 17.12.2013., str. 115.).

2. Komisija do 31. prosinca 2020. podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o primjeni ove Uredbe, zajedno sa svim odgovarajućim prijedlozima.

ODJELJAK 3.

Državne potpore, stavljanje izvan snage, prijelazne odredbe te stupanje na snagu i datum početka primjene

Članak 27.

Državne potpore

Odstupajući od članka 211. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1308/2013 i od članka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1184/2006 ⁽¹⁾ te na temelju članka 42. prvog podstavka UFEU-a, članci 107., 108. i 109. UFEU-a ne primjenjuju se na plaćanja koja izvršavaju države članice na temelju ove Uredbe i u skladu s njezinim odredbama niti na financijske pridonose iz parafiskalnih davanja, obveznih doprinosa ili drugih financijskih instrumenata država članica, u slučaju programa prihvatljivih za potporu Unije koje je Komisija odabrala u skladu s ovom Uredbom.

Članak 28.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 3/2008 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II. ovoj Uredbi.

Članak 29.

Prijelazne odredbe

1. Uredba (EZ) br. 3/2008 i dalje se primjenjuje na one mjere informiranja i promocije o čijem je financiranju Komisija donijela odluku prije 1. prosinca 2015.

2. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 22. radi osiguravanja nesmetanog prijelaza s primjene Uredbe (EZ) br. 3/2008 na primjenu ove Uredbe.

Članak 30.

Stupanje na snagu i datum početka primjene

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje od 1. prosinca 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 22. listopada 2014.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

B. DELLA VEDOVA

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1184/2006 od 24. srpnja 2006. o primjeni pravila tržišnog natjecanja na proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima (SL L 214, 4.8.2006., str. 7.).

PRILOG I.

Proizvodi iz članka 5. stavka 1. točke (b)

- (a) pivo,
 - (b) čokolada i dobiveni proizvodi,
 - (c) kruh, peciva, kolači, slastice, keksi i drugi pekarski proizvodi,
 - (d) napici dobiveni od biljnih ekstrakata,
 - (e) tjestenina,
 - (f) sol,
 - (g) prirodne gume i smole,
 - (h) senf,
 - (i) slatki kukuruz,
 - (j) pamuk.
-

PRILOG II.

Korelacijska tablica

navedena u članku 28.

Uredba (EZ) br. 3/2008	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1. prvi podstavak	Članak 1.
Članak 1. stavak 1. drugi podstavak	Članak 6. stavak 1. točka (a)
Članak 1. stavak 2.	Članak 4. stavci 1. i 2.
Članak 2.	Članak 3.
Članci 3. i 4.	Članak 5.
Članak 5.	Članak 8.
Članak 6. stavak 1.	Članak 7.
Članak 6. stavak 2.	—
Članak 7.	—
Članak 8.	Članci 11., 12. i 17.
Članak 9.	—
Članak 10.	Članak 9.
Članak 11.	Članak 13.
Članak 12. stavak 1.	—
Članak 12. stavak 2.	Članak 14.
Članak 13. stavak 1.	Članak 16. stavak 1. točka (b)
Članak 13. stavak 2. prvi podstavak	Članak 15. stavci 1., 2. i 3. te članak 19.
Članak 13. stavak 2. drugi podstavak	—
Članak 13. stavak 2. treći podstavak	—
Članak 13. stavci 3., 4. i 5.	—
Članak 13. stavak 6.	Članak 27.
Članak 14.	Članak 15. stavak 5., članak 15. stavak 7. i članak 16. stavak 2.
Članci 15. i 16.	Članak 4. stavak 3., članak 5. stavak 2., članak 7. stavak 2., članak 8. stavak 1., članci 11. i 13., članak 14. stavak 1., članak 15. stavak 8. te članci 22., 23., 25. i 29.
Članak 17.	Članak 24.
Članak 18.	Članak 26.
Članak 19.	Članak 28.
Članak 20.	Članak 30.